

FIGYELEM!

A Rimóci Újság előfizethető a Polgármesteri Hivatalban és a terjesztőknél.
Ára: 600.-Ft/év

SPORT

IFI CSAPATUNK MEGVÉDTE BAJNOKI CÍMÉT, FELNŐTT CSAPATUNK 10 ÉV UTÁN ÚJRA EZÜSTÉRMES

Megyei II. osztály keleti csoport

27. forduló. Rimóc-Mihálygerge 2:1 (0:1)
Rimóc, 100 néző, vezette: Lenkei.
Rimóc: Csizmadia-Laczkó, Holecz, Várszögi, Fábián, Csemák, Árva, Kelecsényi, Jusztin (Déska), Rácz R., (Rácz B.) Percze Z. Góll.: Árva, Kelecsényi. IFI: 3:0.
Csapatunk végig fölényben játszott, erőben, akaratban és játéktudásban is felülmúlta a vendégcsapatot. A gyenge helyzet-kihasználásunk miatt a vártnál nehezebbé tettük az egyébként sima mérkőzést.

28. forduló. Karancsalja-Rimóc 4:0 (0:0)
Karancsalja, 100 néző, vezette: Szép.
Rimóc: Rácz R. - Holecz, Puruczki, Déska (Mócsány) Fábián, Csemák (Tózsér), Kelecsényi, Bangó B., Percze, Bangó R. IFI: 3:1
Nem túl biztató előjelekkel kelt útra a gárda, hiszen több kulcsjátékos is nélkülözni volt képtelen. A mérkőzésen sok sebből vérző csapatunknak sikerült megverni saját magát.

29. forduló. Rimóc-Nógrádszakál 4:1 (1:1)
Rimóc, 150 néző, vezette: Pisák.
Rimóc: Csizmadia-Szivós, Bangó B., Rácz B., Fábián, Csemák (Laczkó) Kelecsényi, Rácz R. (Bangó R.) Vincze, Percze, Góll.: Kelecsényi 2, Laczkó, Holecz. IFI: 19:1
Jól és eredményesen játszottunk. A négy gól hűen tükrözi a látottakat. Minden csapatrészen felülmúltuk ellenfelünket, így megérdemelten szereztük meg az ezüstérem szempontjából nagyon fontos győzelmet.

30. forduló. Mátraterenye-Rimóc 2:2 (1:1)
Mátraterenye 100 néző, vezette: Dobroka.
Rimóc: Tózsér-Szivós, Bangó N. Bangó B. (Árva), Csernák, Fábián (Rácz R.) Puruczki, Kelecsényi, Percze Z., Laczkó (Déska) Bangó R. Góll.: Rácz R. 2. IFI: 0:6
Egy jól felállt, masszív védelem feltöréséhez többre lett volna szükség. A hazaiak megérdemelten tartották otthon az egy bajnoki pontot az évad utolsó mérkőzésén. Csapatunk pedig megérdemelten szerezte meg az egész éves teljesítménye alapján a bajnoki ezüstérmet.

Megyei serdülő bajnokság SERDÜLŐINK EZÜSTÉRMESEK

Serdülő csapatunk kietett magáért, hisz a második helyet szerezte meg Pásztó ellen, rájátszásban. Hiába játszott csapatunk mezőnyfőlényben és dolgozta ki sorra a jobbnál jobb helyzeteket, a szerencse mégis Pásztónak kedvezett.
Rájátszás: Pásztó-Rimóc 2:0 (1:0) Rimóc-Pásztó 2:1 (1:1)

RIMÓCI EZÜSTÉRMES SERDÜLŐ CSAPATA

Állásor: Holecz Ferenc szakosztályvezető, Árva Róbert edző, Kormány Lajos, Vincze Gergő, Csemer Zoltán, Mócsány Roland, Kiss Roland, Vincze Barna edző, Bangó Elemér gondnok.
Guggolnak: Bangó Alex, Rácz Iván, Bangó Norbert, Laczkó Zsolt, Percze Máté, Mócsány Gábor, Tóth Erik, Laczkó Tamás. A képről hiányzik Bada Zoltán.
BÜSZKÉK LEHETÜNK GALERMEKEINKRE, HOGY ILYEN SZÉP EREDMÉNYEL ÖREGBITETTÉK FALUNK HÍRNEVÉT. KÖSZÖNJÜK A SZÜLŐK TÁMOGATÁSÁT, HOZZÁÁLLÁSÁT, MERT AZ Ő SEGÍTSÉGÜK NÉLKÜL EZ AZ EREDMÉNY NEM JÖHETETT VOLNA LÉTRE. Vincze Barna és Árva Róbert

A BAJNOKSÁG VÉGEREMÉNYE:

FELNŐTT				IFI									
1. Nógrádmegyer	30	27	1	2	130-22	82	1. Rimóc	30	25	1	4	182-32	76
2. Rimóc	30	22	3	5	108-28	69	2. Ménkes	30	22	3	5	147-57	69
3. Vizslás	30	21	5	4	90-44	68	3. Nmegyer	30	22	1	7	120-44	66
4. Somosi SE	30	21	2	7	94-32	65	4. Karancsalja	30	20	3	7	126-56	63
5. Karancsalja	30	19	3	8	75-49	60	5. Karancsság	30	18	5	7	149-54	59
6. Karancskeszzi	30	14	3	13	75-82	43	6. Somosi SE	30	18	3	9	11-58	57
7. Karancsság	30	12	4	14	56-61	40	7. Mihálygerge	30	17	6	7	98-46	57
8. Mátraszéle	30	11	4	15	61-87	37	8. Vizslás	30	13	1	16	107-101	40
9. Mihálygerge	30	10	7	13	63-59	37	9. Karancskeszzi	30	12	4	14	68-85	38
10. Etes	30	11	3	16	47-74	34	10. Mátraszéle	30	11	6	13	86-110	38
11. Egyházás SE	30	9	6	15	61-69	33	11. Mátraterenye	30	11	2	17	63-123	34
12. Mátraterenye	30	9	6	15	61-69	33	12. Ságújfalu	30	8	2	20	45-98	23
13. Ménkesi B.	30	7	4	19	43-85	25	13. Egyházás SE	30	7	3	20	45-98	23
14. Nógrádszakál	30	6	7	17	36-85	25	14. Magyargéc II.	30	7	1	22	63-154	21
15. Magyargéc II.	30	6	3	21	62-14	21	15. Nógrádszakál	30	3	4	23	32-217	13
16. Ságújfalu	30	2	5	23	22-114	11	16. Etes	30	3	1	26	29-137	9

Jusztin Ferenc jubileumi futás

Szécsény - Rimóc - Hollókő - Rimóc - Szécsény
2005. június 25.

Jusztin Feri bácsi 60. születésnapján sportemberhez méltón ünnepelte. Ez alkalomból a perzselő napsütésben sportbarátjaival együtt futotta le a 24 km-es távot. Kívánunk 60. születésnapja alkalmából erőt, egészségét sportmunkájához pedig további sok, szép sikert.

Jusztin Feri bácsi az utolsó 5 km előtt frissít

Tisztelt Rimóc közössége!

A születésnapomra megrendezett Jubileumi Futás nagy sikerrel zárult. Az ország minden részéről folyamatosan kapjuk a dicsérő elismeréseket. Ebben nagy szerepe van szülőfalum Rimóc közösségének, hogy odaadásukkal, segítő készségükkel hozzájárultak versenyünk sikeres lebonyolításához. Külön köszönetünket fejezzük ki Árva Róbert, Vincze Barna és csapatának, Virág Lászlónak (Figaró) és Jusztin Bertalannak (vállalkozó), volt osztálytársamnak Mócsány Marikának (Vincze Jánosné), rokonaimnak, barátainknak. És végül, de nem utolsó sorban Beszkid Andor úrnak, Rimóc polgármesterének.
Jusztin Ferenc Hasznosi Márk
Szécsény, 2005. június 27.

Rimóci Újság
Független falusi lap.
Megjelenik havonta.
Kiadja: Rimóc Község képviselő-testülete.
Felelős kiadó: Lőrikné Kiss Ibolya
Szerkesztők: Beszkid János, Jusztin Péterné, Kiss János, Lőrík Sándor, Percze Balázsné, Vincze Attila, Vincze Barna, Vincze Nikolett, Vinczené Percze Gizella.
Készült a VÁRKERT-97 Kft. nyomdájában, a „RIMÓCI KÖZSÉGÉRT” Alapítvány támogatásával.
Felelős vezető: Percze Bertalan ügyvezető igazgató.

RIMÓCI ÚJSÁG

XI. ÉVFOLYAM 6. SZÁM FÜGGETLEN FALUSI LAP SZT. ISTVÁN HAVA 2005. JÚNIUS

"Barátodat négy szemközt intsed, a nyilvánosság előtt dicsérd!" (Seneca)

Még egyszer a Kőkeresztről

Engedjék meg az olvasók, hogy néhány idősebb rimóci asszony véleményét tolmácsoljam a Kőkereszttel kapcsolatban, csakúgy rimóciassan:

"- Fajin lett!"

Azt hiszem ennél tömörebben nem lehet megfogalmazni, hogy sokaknak tetszik az új köztéri szobor. (Persze olyan is akad, akinek nem tetszik.) Valóban szép, méltóságot, erőt sugárzó, egyben tiszteleltre méltó és figyelmeztető is. Ráadásul még jó helyre is került. Azon a helyen a régi időben is kereszt állt, így tulajdonképpen egy korábbi állapotot állítottak vissza.

Néhány szó magyarul a Kőkeresztről. Három darabból áll, anyaga kvarc homokkő, amely a Naszály hegyből a Duna-Dráva Cement Kft. váci bányájából származik. Súlya 3,5 tonna, mely robbantás után egy 10 tonnás kőtömbből lett fűrásszal és repesztéssel kialakítva. A kereszt három darabját acélcsapok és ragasztó segítségével rögzítették egymáshoz. A kereszt 4 méter magas - hatalmasnak tűnik -, s mégis emberközelinek érezzük. Mintha hívogatná magához a nézelődő, kíváncsi embert.

A test, Krisztus teste a kőbe befelé és nem abból kidomborodva jelenik meg, mintha eggyé akarna válni a test és ez a hatalmas kő. A művész úgy képzelte el, hogy a kialakítás után maradjanak meg a kő eredeti, nyers felületei és a megmunkálás helyei (pl: a fűrásnyomok).

Érezhetők lettek a kő valódi tulajdonságai. Később kivilágítva még vonzóbbá válik és este is gyönyörködhetünk majd ebben a szoborban, melyre méltán lehet büszke az alkotója.

Mivel az átadáskor - a nevének kívül - szinte semmit sem tudunk meg az alkotóról, ezért most néhány szó a művészről.

Józsa Pál szobrászművész 34 éves, Budapesten született. A Képzőművészeti Főiskolán tanult, ott szerzett diplomát. Nős, három gyermeke van (2 fiú és 1 lány). Felesége magyar-francia szakos tanárnő. Budapesten a III. kerületben laknak. Hivatása a szobrászat, emellett tanít is. Többek között Szobon is látható egy köztéri szobra. Legközelebb augusztusban Fonyódon lesz kiállítása.

Befejezésképpen a Kőkereszt két oldalán olvasható bibliai idézeteket ajánlanám mindenki figyelmébe:

"Új parancsot adok nektek: Szeressétek egymást! Amint én szerettelek titeket, úgy szeressétek egymást ti is." (Jn 13,34)

"Úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött fiát adta oda, hogy mindaz, aki benne hisz, el ne vesszen, hanem örökké éljen." (Jn 3,16)

Beszkid János

Papp László:

Itt a nyár

A táblát szépen letöröltük. - Utolsó összefoglaló - egykedvűen búcsúzik tőlünk a tékép és a földgolyó.

Üresen konganak a termek, ásít a csengő a falon, a szertárakban szenderegnek a kémcsövek a polcokon.

Ez a tanév is véget ért hát, eljött a legszebb évszakunk, amikor végre - kisdíjak - szertelen szabadok vagyunk.

Nincs lecke, óra, kötelesség, tied a nyár, a nagyvilág; s az erdő mélyén lenn a völgyben egy gúlasátor lesz tanyád.

Csillog feléd a tó ezüstje, fénycsóvát dobál rád a nap, nem is gondolsz a könyveidre, felejtet a tantárgyakat.

Építs a parton homokvárat, ússzál hanyatt, napozz, nevsz, pisztrángot, pontyot fogj horogra, aludj, pihenj, labdáz, evez!

Kék szilvát, körtét szedj a fákról, moziba menj, olvass, dalolj, barangolj gyalog, kerékpáron, szalonnát süss domboldalon!

Emberesedjél, nőjj a nyáron, légy te csak gondtalan, vidám, mert múlik a nyár, s újra ősz jön: vár rád a munka, pajtikám!

Falunap Rimócon 2005. augusztus 6-án, szombaton
Sztárvendég: DESPERADO

ÖNKORMÁNYZATI HÍREK

FŐZŐVERSENY HOLLÓKÓN

Az előző évekhez hasonlóan az idén is megrendezésre kerül Hollókón a Palóc Szóttos Kulturális Fesztivál, mely a Nógrádi Folklor Fesztivál szerves része.

A Fesztivál 2005. július 31-én (vasárnap) kerül megrendezésre. A program hagyományai között szerepel most már 5. alkalommal a környező települések polgármesterei és képviselő-testületei között meghirdetett főzőverseny, melyen a korábbi évekhez hasonlóan településünk is képviselteti magát. Reményeink szerint a fellépők között szerepelnek hagyományörző együttesek is, akik svéd, lengyel, szlovák és mexikói együttesek mellett lépnek színpadra. Minden érdeklődő és kikapcsolódni vágyó lakónkat szeretettel hívják és várják a program szervezői.

ISKOLAFELÚJÍTÁS PÁLYÁZATI PÉNZBŐL

Az elmúlt időben egyre sűrűbben és nagyobb mértékű volt a beázás a Szécsényi úti iskola épületében nagyobb esőzések alkalmával. A 20 éve épült iskola alátétőhéjalása oly mérték-

ben károsodott, hogy halaszthatatlanná vált a felújítása. Önkormányzatunk a cél megvalósítása érdekében pályázatot nyújtott be a Nógrád Megyei Területfejlesztési Tanácshoz. A Tanács döntéséről - mely szerint 5.193.000.-Ft-tal támogatja - a Területfejlesztési KHT. értesítette az önkormányzatunkat. A munkálatokat még ebben az évben be kell fejezni. A Tanács által előírt legkésőbbi befejezési határidő 2005. november 30.

NYÁRI INTÉZMÉNYI KARBANTARTÁSOK

Korábbi gyakorlatnak megfelelően az idén is főleg közmunkára támaszkodva végezzük az intézményeink karbantartását. A „konyhás” intézmények (óvoda, ÓNO) két hétre zárnak be. Ezalatt a tisztasági meszeléseken túl felújításra, illetve kisebb fejlesztésekre is sor kerül. Megújulnak az óvodai udvari játékok, az ÓNO-ban új burkolatot kap az ebédlő padozata. A Szécsényi úti iskola új tetőhéjalást, csatornát kap, a Hunyadi úti épület bejárati lépcsője újul meg. A tető felújításaihoz támogatást megyei alapról nyert az önkormányzat, a többi munkát saját erőből finanszírozza.

FELHÍVÁS!

Rimóc Község Önkormányzatának Képviselő-testülete 2005. június 16-i ülésén elrendelte a rendszeres gyermekvédelmi támogatások éves felülvizsgálatát.

A gyermekek védelméről és a gyámügyi igazgatásról szóló 1997. évi XXXI. törvény értelmében a rendszeres támogatásra jogosultság feltételeit évente legalább egyszer a települési önkormányzat felülvizsgálni köteles. E jogszabályi rendelkezés alapján a rendszeres gyermekvédelmi támogatásban részesülők 2005. július 15-ig kötelesek a részükre megküldött iratokat kitölteni és a jövedelem és egyéb igazolásokkal együtt a Polgármesteri Hivatalban leadni.

Felhívom az érintettek figyelmét, hogy a határidőt feltétlen tartsák be, ugyanis, ha a kért iratok nem nyújtják be, vagy késve nyújtják be, Rimóc Község Önkormányzata Képviselő-testületének a szociális tevékenység ellátásáról szóló 16/1999. (XII.13.) rendelete alapján a támogatás folyósítását szüneteltetni kell!

Lőréné Kiss Ibolya

Véradás községünkben

2005. június 26-án vasárnap tartották az idei második véradást Rimócon. Összesen 71-en jelentek meg, de csak 69 embertől tudtak vért venni. A két kiszűrt személy segítségét vashiány és magas vérnyomás miatt nem tudták elfogadni.

Kb. 5 személyt kellett még elküldeni, mivel nem volt náluk személyigazolvány. Sajnos az emberek többsége még nem tudja, hogy egy 2005. február 1-én életbe lépett rendelet miatt csak az vehető fel véradóként, akinél hatóság által kiállított fényképes igazolvány és tájkártya van. Aki ezeket nem viszi magával, azt sajnos haza kell küldeniük az iratokért. A Vöröskereszt sok donortól esik el ez miatt, mert az emberek többsége vagy nem megy már vissza, vagy ráadásul még meg is sértődik, hogy ő rendszeres véradó és nem ismerik meg. Holott nem ez a gond, csak hát senkivel nem tehetnek kivételt. Nálunk szerencsére mindenki, akit elküldtek, visszatért irataival.

Elkeserítő viszont az a tény, hogy összesen 3 új véradó volt Rimócon. Dr. Horváthné Német Éva, a Vöröskereszt Nógrád Megyei Vérado Koordinátora elmondta, hogy sajnos a fiatalokat nem tudják megfogni e nemes cél érdekében. Nincs pedagógus, aki felkarolná a dolgot, a gyerekek nem kapnak elég információt, miért is szükséges vért adni. Sajnos egyre csökken a véradók száma. Régen a katonák két nap szabadságot kaptak a véradásért, és még a börtönökben is tudták vért venni. Mára az előbbi lehetőség kiesett, és az utóbbitól is hamarosan elesik a Vöröskereszt. Munkájukat az is nehezíti, hogy csak csoportazonos vért használnak, míg régebben például, aki 0-ás vérral rendelkezett, mindenkinek adhatott vért. Megtudtam többek között azt is, hogy Nógrád megyének évi 12 ezer véradó donort kellene nyújtania, hogy az ország-

ban zökkenőmentes legyen a vérellátás, amit sajnos nem tudunk produkálni. A megye 10-11 ezer véradót tud nyújtani. Egy adott településen akkor nevezhető a véradás sikeresnek, ha a településen élők 5 %-a elmege vért adni. Nálunk ez 90-97 főt jelentene. Bár ettől elmaradunk, a környező települések közül mégis az elsők között vagyunk a véradók számát tekintve. Varsányban például 50 fő vett részt az utolsó véradáson. Nálunk a legközelebb a januári hónapban mennek el (az idén 102-en, tavaly 112-en).

Elkeserítő volt hallani, hogy annak ellenére, hogy az emberek 65 %-a A+ vérral rendelkezik, az elmúlt időszakban még ebből a típusú vérből is hiány volt. Akkor mi lehet a legritkább, az AB- vércsoporttal? Szécsényben például összesen 3 embernek van ilyen vére.

Megdöbbenő volt ezeket az adatokat, tényeket hallani. Bár én még a vér látványát sem nagyon bírom, elhatároztam, hogy októberben, a következő véradáson én is ott leszek. Jó lenne, ha ezek a gondolatok másokban is hasonló érzéseket ébresztenének.

A Vöröskereszt megyei koordinátora azt is kifejezte, hogy nagyon szépen köszönik az önkéntes rimóci véradók segítségét, akik meghallották hívó szavukat, és a legnemesebb adománnyal, az emberi vérral tudtak segíteni a rászorulókon. Jó érzés volt hallani, hogy Rimóc tud a vérellátás "hullámvölgyeiben" segíteni, s hogy idézem: "Le a kalappal Rimóc előtt!" Bár sokmindenre igaz a mondás, azért ne felejtjük el, sőt inkább emeljük ki, hogy

a vért is JOBB ADNI, MINT KAPNI!

Vincze Nikolett

Falunap Rimócon 2005. augusztus 6-án szombaton. Sztárvendég: DESPERADO

FOLKOR ÉS HANGSZERES SZÓLISTÁK ORSZÁGOS MINŐSÍTÉSE

PERCZE LAJOSNÉ

- énekes -
- RIMÓC -

ARANY

FOLKORATY ÉRTÉK

FEJKÖZÖTT TANÁRA

HOLECZ ISTVÁNNÉ

Méltóság: 2005. június 15.

OKLEVÉL

NÉPZENELI EGYSÜTTESEK
ORSZÁGOS MINŐSÍTÉSE

RIMÓCI HAGYOMÁNYÖRZŐ
EGYSÜTTEK

Kabát Árpád

VIZTAFELVÉL

ARANY

FOLKORATY ÉRTÉK

Méltóság: 2005. június 15.

HIRDETÉSEK:

TRITICÁLE ELADÓ

Érdeklődni: Beszkid János, Bem apó u. 49.

WARTBURG 1.3-AS ELADÓ!

Évjárat: 1990.

Érvényes műszaki: 2006. szept.-ig.

Írányár: 80.000 Ft

Érdeklődni:

32/388-083 vagy 06/30-975-6329

Gólyahír:

Pásztor Kristóf - 2005. június 6.

Falusi Katalin - Pásztor János

Akiért a harang szól...

Vincze Sándor
1933 - 2005

Golyán Ferencné
1910 - 2005

Gondolatok:

Könnyen pótolható emberek.

Néhány munkahely és vállalkozó fogyóeszköznek tekinti dolgozóit. Ez azért lehetséges, mert hiányzik az összetartozás érzése. Kezdőknek valójában akkor kezdődik az összetartozás érzése, amikor egy csalódás után sikerül új munkahelyet találniuk. A gyorsan kiábránduló emberek története azokra a munkahelyekre jellemző, ahol a munkaerő szinte fogyóeszköznek számít. Ezek a vállalatok, nagyvállalkozók nagy munkaerő hullámmal dolgoznak, a munkahelyi kapcsolatok személytelenek. A munkahelynek gyakorlatilag nincs megtartó ereje. A dolgozók stressz szintje az állandó változékonyság, a stabilitás hiánya miatt igen magas. Ennek következtében hiányzik a segítőkészség. A társaság megteszi ami kötelező, néha még azt sem. Azután megy mindenki a saját érdekei után.

A fiatalok az idősebbekkel együtt kiábrándultnak érzik magukat, hiszen csak eszköznek számítanak. Azt is látják, hogy a munkájuk bármikor és bárkivel pótolható. A legszükségesebb információk átadásán kívül nem foglalkoznak velük. A szakmai önmegvalósítás feltételei hiányoznak. Mindenkit abba a munkakörbe tesznek, amiben éppen üresedés van. Innen aztán áteszik őket egy másikba, amikor éppen ott támad üresedés.

Egy idő után aztán mindenki elvándorol. A tehetséges és tanulni vágyó fiatalok aztán találnak egy jobb, igényeiknek megfelelő állást. A valódi munkahelyi kultúrájuk kialakulása valójában ekkor kezdődik. Ha szerencsésük van. Némi szaktudással és azzal a tapasztalattal lettek gazdagabbak, hogy nem minden arany, ami fénylik. Tehát ők a könnyen pótolható emberek. Amelyik munkahely és vállalkozó nem ismer magára, az ne tegye. Irány az Unió?

Lőrök Sándor

Falunap Rimócon 2005. augusztus 6-án szombaton. Sztárvendég: DESPERADO

Szóvá teszem...

Az elmúlt időszakban - jó idő lévén - többször biciklivel jártam Rimóc és Szécsény között. Ha nem látom, talán el sem hiszem, hogy mennyi szemét van szétszórva az út két oldalán, az útpadkán, az árokban. Valószínűsíthető, hogy a Rimócról menők, illetve a Rimócra jövők (elsősorban rimóciak) szemetelnek itt a legtöbbit. Vagyis mi. Talán majd a KOBÁK nevű környezetet oltalmazó egyesület összeszedi az eldobált szemetet. De a végső megoldás az lenne, ha senki sem szemetelne.

Szóvá teszem - amit szintén Szécsény felé járvá láttam -, hogy az útszéli keresztől eltűnt a fénykép. Rosszindulatú valaki vagy valakik elvitték. Vajon milyen célból? A hozzátartozóknak okoztak ezzel bánatot és keserűséget.

Szóvá teszem, hogy a Lóci úti fasor több fájának közvetlen közelében meggondolatlanul gyűjtöttak tüzet felelőtlen emberek. A fá törzse, alsóbb ágai megperzselődtek, kormosak lettek. Véleményem szerint ez a legszebb fasor a faluban. Vigyázzunk rá, gondozzuk környezetét, kaszáljuk le alatta a fűvet, de ne ott gyűjtsuk meg.

Szóvá teszem, hogy az Oromlyukban nemhogy kevesebb lenne, hanem egyre több a szemét. A motorosok, akik ott motoroznak biztosan megerősíthetnek abban, hogy borzasztó látvány, ami ott fogadja az embert. Rádadásul a baleset és fertőzésveszély is fennáll. Ismét csak azt kell gondolnom, hogy nem más településről hordják ide a

szemetet, hanem mi, rimóciak. Olyanok is, akikről el sem hinné az ember. Hetente egyszer elviszik a szemetet, az építési törmelékét és a sített pedig a Polgármesteri Hivatal elszállítja, ha kéri. A vashulladékot a szécsényi MÉH-Telep fogadja. Nekünk pedig másképpen kellene gondolkodni és másképpen kellene viselkedni.

Szóvá teszem, hogy a falu közepét, félig leromlott ház, elburjánzott gaz, parlagfű, mindenféle rágcslók "díszítik" a Kurázs dombon, de a templom mögött is, a foci pálya felé is, és még lehetne sorolni... Kérem a tulajdonosokat, hogy mielőbb gondoskodjanak arról, hogy az ingatlanoknak tiszta, rendezett, "emberi" formája legyen.

Végül, de nem utolsó sorban, szóvá teszem, hogy nem kellett fene nagy bátorság a két cigánygyereknek ahhoz, hogy megverje az idős asszonyt a határban. A megdöbbenést követő felháborodás után megkérdezzük: hová lesz a világ? A két fiatalnak vagy az iskolapadban lenne a helye, vagy a munkahelyen, de semmi esetre sem a határban, mert gondolom nem kapálni voltak. Legfeljebb "felderíteni".

Ezt a néhány eset gondolatébresztőnek is felfoghatja az olvasó, aztán mindenki levonhatja a maga számára megfelelő következtetést. Egyet azért semmiképpen ne felejtstünk el: változtatni a dolgokon, szebbé tenni a környezetünket, jobbá tenni az embereket csak együtt, közösen lehetséges.

Beszkid János

Felnőtt versmondó verseny

"Most mi is megmutathatjuk!"

Helyszín: Rimóc, Művelődési Ház nagyterme
Ideje: 2005. augusztus 5. péntek 20:00
Nevezni: Vincze Nikoletténel csak 18 éven felülieknek lehet, 2005. augusztus 1-ig, 1 szabadon választott verssel. Az első 3 helyezett könyvjutalomban részesül!

Nem megfelelő számú jelentkező esetén a verseny elmarad!

FIGYELEM! OSZTÁLYTALÁLKOZÓ!

30 éves osztálytalálkozójukat tartják az 1975-ben végzett rimóci általános iskolai öregdiákok 2005. július 30-án, szombaton este 18 órakor a régi iskolában (Rimóc, Hunyadi út).

Minden volt osztálytársunkat szeretettel várunk!

RÉSZVÉTELI SZÁNDÉKODAT MINÉL ELŐBB JELEZD:

Dósa Györgyné (Jusztin Valéria) Tel.: 32/388-123

Ságiné Vizoviczki Erzsébet Tel.: 32/370-325

Beszkid János Tel.: 32/388-090

MEGLEPETÉSEK ENCIKLOPÉDIÁJA

Isznak-e a halak vizet?

Alig, vagy éppenséggel semmit. A halak nem azért tátognak, mintha vizet innának, ez csupán légzőmódjuk egyik fázisa. A víz nem jut el a halak gyomrába, csupán a kopoltyúig, itt történik ugyanis az oxigénkiválasztás.

Amint szilárd táplálék ér a hal nyelőcsővébe (például a horogról lecsipentett kukoricaszem), a nyelőcső záróizmai kissé meglazulnak, a táplálék pedig szépen lejut az emésztőszervekbe, de víz egyáltalán nem, vagy csak elhanyagolható mennyiségben.

Lőrök Sándor

Szerencsés Fogás!!

Pásztor Győző bácsi
2005. június 19-én a szécsényi sóderbánya tóban a képen látható hancsát fogta.
A hal méretei:
hossza: 140 cm; kerülete: 55 cm;
súlya: 16,80 kg.

Gratulálunk és kívánunk további hasonló sikereket!

Benkó Péter:

PALÓC VÁLTOZÁSOK

Több mint fél évszázaddal ezelőtt, pontosan 1950 novemberében indult el Zürichben az a magyar folyóirat - nevezetesen a Látóhatár, illetve folytatása, az Új Látóhatár -, amelyről immár illetékes és tekintélyes irodalomtörténészek Magyarországon és másutt szinte egyöntetűen állapítják meg, hogy a második világháború utáni nyugati magyar irodalom legszínvonalasabb és legjelentősebb orgánuma volt. Ebben a folyóiratban találtam rá az alább ismertetett, szintén rimóci vonatkozású cikkekre, melyet Szombathy Viktor vetett papírra, és a folyóirat 1965. november-decemberi számában jelent meg. (Teljesen szöveghű közlés)

"Lakzi hirdetődik" forrásközlés

"Lám, e pillanatban éppen szellő is kerekedett, koraőszi szellő, valahonnan a Börzsöny felől érkezett s leng tova a kéklő Mátra felé. Közül gát a Cserhát megannyi erdős halma, ezeket simogatja a szél, meg a tarlókat, ahol már őszi alá szántanak; kukoricatáblákat, amelyeken vidám recsenéssel török a csövet és fűjja a hamvasgyümölcsű szilvafákat, téli almák s téli körték ágait. Itt-ott édes szilvalekvár-főzet illata kanyarog az égnek, fekete kondérokban rotyog pöfögve. Cipókeménységűre szikkasztják, vágni lehet majd, akár a kenyeret. Sötétké a fákon csüngő szilva, mint a délnék s keletnek hullámzó erdős hegytetők a horizonton. Kis katlanvölgyekben megannyi falu üldögél. Varsány, Rimóc, Nagylóc idelátszik, de Sipeket már elbújtatta a Vakarás-erdő, s Hollókőből is mincössze a várom magasodik föl, szürkebarnán, komoran, míg maga az eleven skanzenné szépült falu a két lejtős domb közötti mély völgyben pihen, vasámapot ül. A termékeny irtásokat kisebb-nagyobb erdőfoltok török meg. Kevés maradt meg a Cserhát honfoglaláskori rengetegéből. Lakzi lesz Rimócon késő ősszel a most a "menyasszonyék házak" felé igyekszünk; Vincze Istvánéké a szállás. Szép, hosszú, tiszta falu ez, két keresztutcával, virágos kertekkel, diszes oromfalú tornácos házakkal. Dombon áll a templom, teraszának széles lépcsőjén első harangszóra még csak a fekete öregasszonyok sorakoznak.

Időben érkezünk. Vinczék szép eladólányát templomra öltöztetik. S mert fényképezni is szeretnők, kedvünkért az udvaron cselekszik. Kell ahhoz férőhely! Akképp csüngenek az ünneplő szoknyák az első szoba híves szekrényében, akár a vastag, font szalámik. Hajtásuknál fogva összesodorra, meg is kötözve. Szét ne bomoljanak, tartson vasalásuk! Megbontják a mára szükségeseket, s ülükben a napfényes udvarra hozzák. Van itt rend ruha, nem is egy. Minden alkalomra más-más. Művellet kezdődik. Tizennégy szoknya lesz a lányon, a pendellyel együtt. Ezeket kell ügyesen feldobálni rá. Feldobálni. Igen, mint valami lassót, hogy már a levegőben nagyot pördüljön, össze ne gyűrődjék. Anyja dobálja, pontosan nyakába. Vasaló helyett meleg kenyérral gözölték a fehér szoknyák hajtását, így hónapokig kitart. Fortély van a dobásnak. Repülnek a szoknyák kibontott, nagy karikákban, egyik a másik után, pontosan fejen át, le a derékra. Nyolc csipkés vászon alszoknya, négy vasalt szoknya - legalul a sötét barchet -, felső selyemszoknya, pendellyel tizennégy. Mindegyik rövidebb az előbbinél, egymásra húzva lengő virágszírom. A lány gyorsan lesimítja őket a derekán, két kézmozdulattal s jöhet a következő szoknya. Aztán a kendőkötő, kötény - kecele -, ingváll, alsókendő, felsőkendő, kislájbai szalaggal, harisnya. csizma, félkézben virág, másik félkézben keszkenő.

Lemérve: összes súly öt kiló. Leülünk a konyhaszékre, gyors számvetés a mamával papíron: a lányon levő ruha-csizma ára hozzávetőlegesen ötezer forint. Majd novemberben ismét jöjjünk el, nézzük meg a fehér menyasszonyi ruhát; még most csak varrják. Lesz abban nájlón is! Korral halad a divat.

Az apró lánykát is felöltöztetik. Sámliira állítják, úgy hordják rá a csipkés fehér szoknyát, de a hét éves kicsi lányra csak hatot. Olyan, mint a cukrászsütemény. Csupa hab. Babahab. Bimbózó kicsi fehér virág. S hogy a névjével most neki indul, s kilép a kapukon a falu harminc-negyven lány, úgy hat az egész, mintha terjedelmes virágok szakadtak volna ki az anyaföldből s megindultak volna, lágyan mozogván. Ring-reng-suhog-tarkállik a falu. Bársony, lenvászon, selyem, kásmír, gyöngy, kőzetes. A java kelméjét még a két világháború között csempézték át "odaáról" az Ipolyon, éjjel. Vonulnak a tarkaféketős menyecskék is. Mögöttük pedig a szikkadt, komor, fekete öregasszonyok, végül az "emberek", de inkább csak az öregje. Menetnek, templomi ülésnek szigorú rendje van. Valaha fél ház, ló, tehén ment rá a ruhatára. Ma még szőnek, híméznek téli estéken; de már nem ruhákat, hanem terítő, párnát népművészeti boltnak, szövetkezeteknek. Magukon a szövetkezetekből export-jövedelem lett. A tarka palóc divat nem "ősi". Alig száz-százharminc éves. A jobbgyfelszabadítás előtt sokkal egyszerűbben öltöztek. A múlt század közepének úri viseletét, polgári ruházatát vették át s alakították maguk képére s a szomszédos népektől is kaptak hatást. Íratlan szabályok alakították ki a tizenhat viseletcsoportot. Minden kicsi völgy; külön viselet-fajta. Szinte alig hihető, de a viselet mai formája a múlt század végén s a mainak elején alakult ki. A férfiak vászonviselete, kékbéljű, fekete ünneplője, gombos, ptykés ruhája pedig a két világháború között el is tűnt, már csak népszínművekben élt. Most pedig, hogy a kendertermesztés lassan megszűnt, átvették szerepüket a műanyagok. A losonci s a balassagyarmati szűrszabók remekét naftalin szőnyegként a múzeumokban.

Két angol vendég érkezett Pestről autón, fényképez a házak előtt, majd átvonulnak a templom tágas udvarára, hogy ezt a virághímestobzódást film-szalagra vegyék. Az eleven lányvirágok komolyan, mosolytalanul pörögnek. Az ötkilónyi ruha alaposan húzza a derekukat, akad gyengébb testű, aki néhány év múlva orvoshoz kénytelen menni: a divatért falun-városban megszenved a nő. S milyen meleg mindez, akár nyári rekkenőben, akár téli fagyban ölti fel a sok szoknyát s télen még kivarrott meleg kődmönke is járul a derékszíntáshoz. Amikor a lány estefelé táncba megy a kultúrházba, vagy a szövetkezeti vendéglőbe, mellette áll az anyja is a terem falánál s rakosgatja karjára egymás után a lány szoknyáit, amiket a lány le húz magáról a forgalmas melegben. Leszed vagy nyolcat. Ugyis marad rajta még hat suhogó. Mert suhognak ezek, jobbra-balra riszálja őket a lány. Meg is kéri az anyját, ha rátart, mielőtt kilépne az utcára:

- Anyóm, indíjja meg a faromat!

Édesanyja ügyesen taszít egyet a szoknya-rengetegen, a lány "beáll" az ütembe s most már, míg meg nem áll, ütemesen ring a derék, jobbra-balra, jobbra-balra, siheg-suhog, mintha szél fújná. Meg van indítva. A férfi, mint említettem, nem hord semmiféle régit. Csak az öregje veszi föl a csizmát, csizmanadrágot, akinek még megvan. A fiatalja már gyárba megy, meg a bányába; gépállomáson van, traktoros, motort vezet.

Itt is ezzel kezdődött az új világ szélfúllata: a géppel. Háztetőn a rádióantenna, meg a televízióé. Fészerben, loabrak helyett a benzines kanna. Vinczék ebéd után szekrényt-ládát nyitogatnak, és rendre mutogatják az ünnepi ruhákat. Némelyik örökség, másik meg újonnan varrott. Minden évszakra, ünnepre más-más. Mikor majd ősszel házasságra hirdetik a lányt, első hirdetésre fekete szoknyát ölt, fekete szegéllyel, siratja lányágát. Második hirdetésre fekete szoknya világosabb dísszel; harmadikra még világosabbal. S ha ez a szokás, még akkor is dívik, ha öregasszony lesz: e fekete szoknyákat majd csak öregkorában veszi föl ismét. Igen, ha a szokás még akkor is dívik.

Itt Rimócon, s a közelben, Patakon, Sipeken, Varsányban ma még igen. Mint a természeti népeknél a harci dísz volt beszédes, akképp itt, a palóc földön a hajviselet, az ingváll hímzése, kézelő hímzése színe, szoknyaszegélye árulkodott életkorról, ünnepről, gyászról, félgyszéről, eljegyzésről, menyasszonyságról, kínos pontossággal, ha "cifrán kikészültek". Sokhelyütt még ma is dívik, de mindegyre kevésbé. Dívnek lakodalmas szokások is még, ami azért célszerű, mert nagyobb a vigalom, szélesebb a mulatság, a szomszédság-rokonság az ételt-italt ügyis összehordja, s újabban a termelőszövetkezetek is segítenek "kitartani" a lakzít. Ez megint csak újabb rés a múltban: a szövetkezet léte. Az apró, szegényes parcellákból, uraság birtokából nagy egészeket alkotott s ehhez már új munkamódszerek kellett tanulni. A szécsényi Állami Gazdaság jár elől jó példával.

Az angol vendég szenvedélyesen fényképez, már színes filmet forgat. Nem első nem is utolsó idegen vendég ő a rimóci tájakon, szokva vannak a kíváncsi érdeklődőkhez. Rátartian suhognak-pörögnek előtte, mosolyt nem mutatván. Aki oktalan mosolyog, azt még ma is megszólják az öregasszonyok: fiatal lány ne mutogassa foga fehérét. S jaj, aki a falu szájára kerül! A régi közösség erkölcsi törvényeit az újfajta közösség is tartja. A szokások, táncok, tarka szoknyák hamarabb múlnak el, mint az érvényes, kormányzó, belső törvények, a fegyelmzők."

Első sor: Bogár Edina, Balázs Alexandra, Beszkid Angelika, Kiss Flóra, Árva Anett, Juhász Renáta, Balázs Anita.
Második sor: Szűcs Gábor Laczkó Tamás, Kormány Lajos, Băřány Péter, Kiss Roland.
Harmadik sor: Vincze Gergő, Rigó Tamás, Tóth Tibor, Kiss Roland.

Első sor: Pásztor Balázs, Kelemen Patrik, Pásztor Bianka, Kormány Elizabeth, Virág Martin, Pásztor Bence.
Második sor: Vanya Bernadett, Péter Petra, Virág Rodrigó, Erdélyi Anita, Hadzsi Enikő, Văgvölgyi Réka.

Falunap Rimócon 2005. augusztus 6-án szombaton. Sztárvendég: DESPERADO

OVIS HÍREK

A májusi hónap nagyon eseménydús, mozgalmas volt az óvodás gyerekeknek.

Most is, mint minden év májusában közös kirándulást szerveztünk, hogy megismertessük a gyerekeket a megyénkben található nevezetességekkel. Idén Balassagyarmatra kirándultunk. Nagy élmény volt a vonatkozás, ugyanis a szécsényi vasútállomásra vonattal utaztunk. Felfedeztük a híres Palóc Múzeum értékeit, a ligetben elfogyasztottuk az óvodában csomagolt útravalónkat és ezek után mindenkinek jól esett a hűsítő fagyalt.

Hazafelé jövet kitérőt tettünk a szécsényi sóderbányába, ahol további élménnyel gazdagodtunk. A gyerekek öröme látva úgy gondoljuk, hogy feltétlen szükség van ilyen jellegű „tanulmányutakra”.

A gyereknap hetén több meglepetés érte az ovisokat. Hétfőn hozzánk látogattak el a nagylóci óvodások, csütörtökön pedig a varsányi kicsiket láttuk vendégül. Ezek a találkozások remek alkalmat adtak a közös ismerkedésekre.

„Riadó! Tűz van! - mondhattuk volna szerdán, ha nem tudjuk, hogy a gyerekek meglepetésére érkeznek az óvodába a szirénázó tűzoltóautó. Először nyílt lehetőségük a gyerekeknek arra, hogy közvetlenül megismerkedhessenek a tűzoltók munkájával. Beülhettek a tűzoltókocsikba, felpróbálhatták a sisakot, locsolhattak a nagy tűzoltópisztollyal, szirénázhattak, kérdéseikre választ kaphattak a tűzoltó bácsiktól.

A hónap záróeseményeként, május 27-én a nagycsoportosok ballagására került sor.

Molnár Lászlóné

Óvónók: Jusztin Tímea, Virágné Csábi Adrienn, dajka: Jusztin Béláné.
Ballagók névsora: Bada Arianna, Bada Bianka, Bada Klaudia, Bangó Albert, Bangó Csaba, Bangó Natasa, Csemer Ábrahám, Csemer Beáta, Németh Krisztofer, Rác Friderika, Szeles Gergő.

Falunap Rimócon 2005. augusztus 6-án szombaton. Sztárvendég: DESPERADO